

CUVANTUL STUDENTESC

ORGANUL STUDENȚIMEI ROMÂNE DIN ÎNTRAGA ȚAR

Redacția și Administrația: Bulevardul Elisabeta (Palatul Eforiei) Anunțuri și Reclame se primesc la Administrația ziarului.

PREȚUL 2 Lei numărul în țară. 3 Lei numărul în Străinătate. ABONAMENTE Pe 12 luni 100.- Pe 6 - 60.- Pe 3 - 38.- Pentru Profesori, Învățători Studenți și Ofițeri: Pe 12 luni 70.- Pe 6 - 40.- Pe 3 - 28.-

HASMONAEA

Necurat este; singur să locuiești, afară de tabără să fie locuința lui!

(Levitic, Part. II, cap. XIII, 46. Despre LEPRĂ)

A ajuns la anul al VI-lea, No. 7-8. Revista tinerimei jidovești în acest răstimp și-a vărsat balele-i verzi peste toate ramurile noastre de activitate socială. Fiind scrisă „cu talentul specific” al universitarilor strănepoți lui Iuda, desigur că e o revistă bine scrisă și insinuantă. Ba bine că nu! O subvenționează și corciturile creștine - capitaliștii noștri naționali.

Este o legătură directă între această exhibiție și persoanele care la conferința Miceș Antante dela Belgrad au trimis ca ziarist din partea „Viitorului” pe tânărul Ezra Bercovici.

Dar să revenim la „Hasmonaea”, revista studenților jidani. Până la un timp n'a rămas nimic în această țară să nu fi fost trecut pe sub ochelarii americani ai colaboratorilor cu percuini: putregaiul din administrație, prigonirea fiilor lui Izrael, seceta, căile ferate, corupția administrativă a bisericel, specula morarilor, scumpetea vieții, crima băcanilor și sacrificiile negustorilor de mărunțisuri. Lipsa de lemne, gerul prea mare (tot din cauza huliganilor), lipsa de locuințe și... Hahamul lor mai știe ce!

Dar, dela un timp încoace, „Hasmonaea” a schimbat tactica. Se ocupă numai de Sionism și de maestrul lor Hertzl. Când o mai dă și pe lângă teribilul „filuzof” Einstein e ceva extra. Astfel în numărul din urmă, recent cușer al pomentei fițuici, aflăm în articolul lui Jehuda Wilensky, că singura țară, singurul petec de pe pământ pe care ei pot forma un stat național este (dija) Palestina.

Când am citit după atâtea pagini, câte are articolul, această concluzie, am rămas profund și dulce emoționat. Dar reflexiunea amară a urmat: Da, Palestina va aduna lepra jidovească și va forma un stat național al puroiului, al păduchilor și al mirosului de usturoi. Dar, numai atât? Ezra Bercovici cu patronii lui, Brătienii, vor rămâne în România mea - care nu este a lor - deși a mea n'a fost niciodată, după cum Mendel va rămâne al Parisului și Sir Herbert Samuel al Londrei. Conform doctrinei Hasmonaea-ei, ei vor crea acolo un stat național, care va fi centrul mecanismului internațional, ce încearcă să o creeze peste capetele noastre de naționali. Având un punct de sprijin pe glob din mila engleză, vor manevra de-acolo împotriva Angliei imperiale și auzul lui Jehuda (citește Iuda!) va fărâmița mândria lui John Bull, ca și frontierele sângerețelor și înălțărilor noastre state naționale.

Căci tot în „Hasmonaea”, Iuda Wilensky spune că jidanul îi trebuie muștii ani ca să facă agricultură și probabil mil de ani ca să muncească. El este bun doar pentru industrie și comerț, adică intermediar între producător și cumpărător. Aici e bine și se simte la largul lui!

Cum se manifestă lepra! Și de ce oare nici o carte nu ne-a mai păstrat, afară de a lor Levitic, teoria leprei? De

sigur pentru că este de origine și de natură curată jidovească! Dar tot Leviticul spune, ce este în capul acestor rânduri:

Afară din cetate cu lepra, afară din tabără! Când îi vezi cu mutra impertinentă și plină de bube, plină de pistrii, cu conjunctivele ochilor veșnic roșii sub ochelarii „americani”, cu nasul în formă de melc, cu urechile mari și palmuite spre față - când îi vezi că de vorbește se scuipe, de te laudă te înjură, de surd rănjesc ca fiara, - când îi vezi peste tot, (numai la datorile către neamul nostru nu!) dând năvală ca porcii, svârliți pe ușă și intrându-și pe fereastră, atunci de sigur că nu ești numai de părerea lui Hertzl și a Hasmonaei, ci al vrea să te refacă singur căminul lor național într-o singură noapte, fie ea noaptea Sfântului Bartolomeu.

Studenții români, sprijiniți mișcarea sionistă! Citiți „Hasmonaea” și ajutați refacerea căminului lor național. Faceți-i să emigreze cât mai mulți, în masă! Să se ducă și ei... când îi veți chema voi. Nu vă întrebați ce vor face Brătienii, Constantinieștii și porcii fără ei. Fie-vă milă de lepră! Trimiteți-o în țara ei. Extra muros!

Numai că... nu se va duce ușor. Aici e cald și bine, blând, aur, automobile și Brătieni și porci... Acolo veghiază ochiul plin de fulgere al Arabului.

Studentii și Frații Români!

Până eri a plouat. Azi abia mai picură sau chiar nu mai plouă deloc.

Atmosfera e însă grea, descărcarea cea mare încă nu s'a produs, norii se strâng în vederea furtunii ce se apropie!

Faceți din suflul puternic al piepturilor voastre vântul adunător de nori; ajuta-te, și Dumnezeu te va ajuta; furtuna mântuitoare va veni, strânsă din vârful brazilor și de pe colțurile stâncilor și în nici un caz nu din fumul orașelor stricte! Iar după ce furtuna se va potoli, celor cari veți mai supraviețui o să vă zâmbească cel mai cald și binefăcător soare, și o să vă desfețe cel mai magic curcubeu, de pe cerul limpezit!

O altă dovadă: Stăpânii grâului românesc, (marii lui exportatori), sunt în proporție de 90%, străini (aproape numai Jidani) și 6% Români.

Dacă te duci, cititorule cu dragoste de țară românească, într-o zi de sărbătoare națională, în unul din orașele mari ale provinciilor alpine, de pildă în Cluj, sufletul îți se deschide de fericire și satisfacție la vederea pădurii de drăpale românești (tricolorul român stăpân pe cetatea magnală ungurească, în care pe vremuri Românii băștinai nu găseau alt adăpost decât banca acuzărilor, nici altă mângâiere decât rânjetul grațiilor de teniță!), și tot plutind așa, pe neștiute, în această lume de basme, care până mai ieri era lăd, simți cum îți se coboară pe suflet ploaia de aur a fericirii visate pe veacuri, din tătă în fio, și pentru creu ai picurat strop cu strop sângele mucicilor neamului și lacrimile mamor desnădăjduite... E Românie... la Cluj, O, Doamne, slavă ție!...

Dar, deșteaptă-te, nenorocitul călăre, din visul cel de moarte! Totul nu e cât o amăgire! Drăpelele? Sunt rborate, la ordinul poliției, ca să poartă a te miși pe tine, făcându-te să crezi că acel oraș e Românească și dormi acasă fără griji, crezând că ai venit și pentru tine o clipă de odihnă și de răsplătă. În dosul drăpelelor țicolore, în dosul firmelor românești și pândește însă acelaș dugman, ne biete acelaș stăpân, ne înălmățește și țură acelaș tâlhar. - Românească Cluj!

număr de 35 dintre cari 53 Jidani și alii steini și 2 (doi) Români! S'a un jnuit discursuri, s'a un dăruit vase acumpe „de Sèvres, s'a un răsfăț stomacurile cu menu-uri împărătești... Iar țărânul producător al grâului, înmoaie, în zeamă de varză, o frântură de mălai mocegăit, și e ros de pelăgră. Totuși azi trăim în „România”, iar România, înseamnă țara Romanilor, adică pământul pe care Românii sunt stăpâni!

Și mai e atunci de mirat că studenții sunt dați judecați pentru „complot contra siguranței statului”? E natural să fie așa! Contra acestui fals Stat românesc „complotăm”? Această mincinoasă stăpânire românească, noi studenții români, o urăm de moarte, și îi dorim și pregătim pielea! Să piară o asemenea „Românie”, să se prăbușească până în temelii, ca să putem zidi în loc una nouă, cu adevărat românească, o Românie a băștinaiilor, a cinstel tradiționale a lui Tepeș Vodă și a respectării dreptului la viață al poporului român, care azi moare sugrumat de străini și de Constantinieștii săi păroși!

Da, complotăm contra morții noastre!

DE CRĂCIUN

- Studenților arestați la Văcărești -

Uria vântul. Fulgii țes covor de spumă și aștern cu ei pământul. Gerul cântă la ferestre - noaptea e întunecată, Arborii bătrâni și negri dorm cu inima înghețată; Cucuveaua țipă straniu, corbil gândurilor zboară, Fălfăirea lor sinistră mă înspăimântă, mă înțioară.

Limbă de flacără mor în vatră, Al tăcerii Cerber latră - Și pustul mă apasă ca o lespede de piatră.

În palatele mărețe fierbe vinul și orgia. Nimeni nu-și mai amintește că se naște azi Mesia. Desfrânarea se întinde. Curtezanele alină Pruntea conților năprasnici, cu ochii roșii de morfina. În castelele bogate cu lăcași și sclavi și sclave, Palide figuri așgii: trântori cu idel bolnava Și boleri cu fețe supte, prinși de lene, arși de ură, Clipocesc în largi fotolii îmbătați în băutura. Claburile gem de chiot și orchestrele oștează Și burghezi sălți de aur, groși la cefă, aiurează. Tineri perechi se plimbă prin saloanele bogate, Iubescun în răs matroane, mofuroase, decolate, Huet, șgomot, sună-argintii pe la mesele de Joe, Și păpușele acestea parcă sunt la - farmaroc...

În castelele bogate fierbe vinul și orgia, Nimeni nu mai amintește că se naște azi Mesia.

Cântă vântul. Fulgii țes covor de spumă și aștern cu ei pământul.

Iar la grățiile negre o lumină se aprinde: Au venit pe nori de aur Ingerii să colinde.

Perecați în lanțuri grele zac în temniți filii țării, Pe când liftele străluc sorb din coșe aurite, Vinul negrelor ispite.

Perecați în lanțuri grele zac eroi nevinovați, Pământul de cel nevednic, urgia și brutăzării. Cel cari azi iubesc avuții, țara, legea și credința, Stau ca hoji în celule! Dar - nu-i doare umilția! Răbdă frig în negre temniți, și li-e foame, căci n'a u huană, Și-și bat joc de ei păgâni în porniea lor dugmană. Ei sunt fiioara țării noastre și ai neamului eroi, Oare nimeni nu-l în țară ca să-l scape de nevoi? Ei ne sunt izbăvitorii cauzei sînte. Și martirii Nu-l mai ocrotiște alimeni sub aripile iubirii

Dar poporul stă la pândă. O, studenți, fiți mândri n lanțuri, Inc'un pas pa' la izbăvări! Năru-se vor vrăgăși cel ce nu mai cred în legi! Cauza noastră va învinge, căci e cauza țării întregi! Auxii în depărtare buclumul redeșteptării? În curând va bate ora, ora sfântă-a răzbanării!

Lângă grățiile negre o lumină se aprinde, Au venit pe nori de aur Ingerii să colinde: Lângă ele s'a u oprit Craii dela răsărit, Căci acolo s'a născut Domnul cel lăr de început...

În colibele plite, ard oapățele-orfane, Moșii albi de roata vremii se închină la Icoane. Și bunice în poală cu odrazle, basme spun, Și așteaptă să sosenască nărzaiatul Moș-Crăciun.

S'aud pași în curte. Vine, înghețat de frig în zori Ca să împartă daruri scumpe la copli-ascultători. Însă ei pândindu-l calea li șoptesc dela ferești:

Moș-Crăciun, Tu ești bun, Tu ești sfânt și mare ești, Dă-te astăzi libertate celor dela Văcărești!

Justina Hoștin.

FLORIA CAPSALI

- IMPRESII FUGITIVE -

Floria Capsali dansează. Gândirea ei pitorească se revărsa în mișcări discrete, cari devin expresia plastică a muzicii.

În decursul actelor reprezentației te poartă prin dans, în domeniile celor mai diverse ale fanteziei.

Inventivă și plină de spontaneitate, încheșă din fiecare bucată muzicală, un poem dramatic, mic dar complex, pe care și-l oferă o clipă doar ca apoi să-și răpească cu o agilitate subilă, aproape ștergărească.

Compensația vine însă imediat: talentul ei divers s'a topit în alt ritm, în altă mișcare vaporoză, care se cocerește prin alte înșiriri decât cele anterioare.

păgână, asemănătoare protoselelor druide, acele fantome d'amour, cântate de Chateaubriand, Floria Capsali, s'a relevat cu o minunată măiestrie în Méditation de Thais (Massenet).

Ca să contrabalanseze impresia acasă de melancolie vesperală, ne-a redat cu o grație aproape impertinentă Capriciuse a lui Schubert.

N'a trecut însă mult și Capriciuse a devenit Papillon (Schumann).

Arpăle acestui flutur gigantic, slonime cu brațele dansatoarei, au tălălițioase și nebulatice, ca arpișoarele unui adevărat flutur, s'a u abătut îngrijorate ca în preajma lăunării și în sărărit, ostentiv, s'a u lăntat pe o geană de înținerie, care nu era altceva decât costumul dansatoarei.

O bucată care a cucerit în unanimitate până și spiritele cele mai recalcitrante și acceptivă la apariția unei artiște noi, s'a fost cu siguranță Sérénade (Piazz).

Ală Floria Capsali, prin întregă ei înfățișare, la care s'a asociat mai mult ca oricând o mimică foarte sugestivă, a apărut în trubadur încântător, care-și picură uncul său crez - iubirea - pe o mandolină invizibilă, într-o serenadă apăsă și toluși desnădăjduită, adresată, împalpabile ale stăpâne...

Lit'un cuvânt, subilă pantomimă, în care de data aceasta dansatoarei, ne-a ridicat pentru o clipă, pe o dibăcie ulmitoare, poetica perdea, care căzușe peste balcoanele castelelor medievale.

Numărul acesta rămâne deci un moment de adevărată artă, în înghițirea aleșului ei program.

Aș fi vrut să mă opresc aici, dar mi-e imposibil să nu spun câteva cuvinte și despre Poupée (Debussy).

Mișcări sacadate, rupte, lătrețate, în sărărit, un automat perfect (și în cazul de față era o mare calitate să fie automat) plin însă de viață pe care loziosă dansatoarea; mână de un șurub lătern, care din moment în moment era gata să ne distringă tragă și stăruia păpușă, care din fericire a sărărit prin a cădea expresiv, fără însă să se spargă.

Trebuia să mai apară metanorlozată în Mephisto-wals (Litz) în Warum? (Schumann) și în Baschanne (Liszt). Răspuns însă, să mai evoc diverse impresii pe care mi le-a u-ținat și colindat

bucăți, Loetstend (Kreyler) Carosse danșee (Scriabine), Prăcitate (Cooprin), fiindcă așa țura poate prea mult din coloritul plin de gust pe care simpatice dansatoarea l'a împregnat acestor bucăți muzicale.

După spicurile acestor pe care le-am risipit aici, mai cu seamă pentru cine s'a asistat la spectacol, s'ar putea crede că Floria Capsali, rămâne o interpretă de dansuri diverse, fără nici o legătură între ele.

Nu, după cum am mai spus, este un talent variat, plin de spontaneitate, și prin personalitatea ei artistică, ea concepe aceste mici trânturi plătoare print'o inteligență specială, care se vedește în înțelegerea ei atitudine și mai cu seamă în alegerea costumelor care sunt așa de minunate de potrivite, în cât redau perfect ideea ansamblului coreografic.

Așa naturală, plină de gust și de înțelețe, am vrea să te vedem în curând, Floria Capsali, transformând niște tale poeme, într'o adevărată epopee a dansului.

Acelaș viitor plin de succes am dorit să-l albi și fiert și tălăgății muzicantului Enăcovid, Filăscuș și Cocos, cari au cântat tot timpul spectacolului și între pauze ne-au dat câteva trăs-eri pline de înțelețe.

Un specialist.

Conducătorii mișcării jidovești încep a fi tot mai călătoși și provocatori față de noi, Români, la țara noastră.

Ei încep să pășească cu stă în stă, ca nație și putere deosebită, ce pășește unde vrea și cum vrea.

Așa, în ziua de Crăciun și-a luat curajul a convoca un Mare Sfat, ca rabini din toate țările, la Sibiu, sfat în care să pună la cale toate măsurile prin care să ne țină în lanțurile lor.

Românii sibieni - avocați, profesori, meseriași, studenți, etc. - s'au adunat și au hotărât să-l alunge ca pe respingătoarele pasări sobornează de moarte.

Așa s'a și făcut. Jidanii, cari n'au putut sări, la vreme, pe ferestre, au fost porțați cum'ce cado de Românii răbdători ai vătămării adase pranzului creștin.

După prânz s'au adunat, crezând că nu-l știe nimeni, în sala hotelului „Römischer Kaiser”, dar și aici, cel mai slab de picior și-a primit partea lor de chelălăncă.

Nu ne mirăm de obrăznicia jidovească, nici de fapta Romanilor, ci ne mirăm că guvernul se face că nu înțelege acest lucru și le dă voie să-și bafe, în acest fel, joc de maldria neamului nostru creștin și român, care e silit a lua și materialul și a da după căderile de corbi internaționali, cobitori a moarte pentru noi.

*) După Liber staa din Orștie.

De ce credeți oare că se spune tineretului că e curat? Pentru că nu e așa cum sunt bătrânii. Să ne orientăm deci numai după simțămintele noastre. Sfaturile bătrânilor să nu le primim decât cernute prin ciurul de interesării noastre.

Sfințirea steagului Arcașilor din Coșna

Duminică, înainte de Sf. Vasile, anul nou 1923), pe un ger cumplit, în biserica din Coșna, s'a sfințit și s'a ridicat steagul Arcașilor de acolo. A fost o serbare înălțătoare din toate punctele de vedere. Acel moment, când Părintele Spăna, căruia i se atribuie tot meritul acestei serbări, avea sub patralii pe tânărul căpitan de arcași și se ruga în fața altarului, împorând harul Domnului asupra steagului, asupra arcașilor, asupra Dinastiei și asupra întregului popor român, acel moment deșteptător, care a stors lacrimi de buze, cât și momentul, când căpitanii și arcașii și-au apit buzele și inima lor de steagul ridicat, și rămâne neuitat în sufletul și mintea celor ce au fost față.

Însemnătatea serbării a fost ridicată și prin prezența Arcașilor din Dorna și împrejurime și prin prezența unor persoane iubite din clasa conducătoare.

Cinstea tuturor acelor, cari se străduiesc să aducă armonie între țărani și oamenii înălțați.

Ar fi de dorit, ca la sfințirea steagurilor arcașilor din comanele Dorna-Candrenilor, de sf. Pașă, Polana-Stampii, de sf. Cheorghie, Ciocnești, tot cam pe atunci, etc., să vie și românii din alte părți ale țării, să vadă și să se convingă, că aceste serbări nu sunt imaginații obscure, ci adevărate ale marilor viața poporului român.

Broșura No. 1 din publicația „Gardianul Studențesc” Numerus Clausus

O NECESSITATE NAȚIONALĂ

Prețul 5 lei

Se găsește de vânzare la redacția ziarului nostru, la librărie și deosebit de clar.

Broșura No. 2 a sub tipar.

ADUCERI AMINTE

Săptămâna Patimilor

- 29 Ianuarie - 4 Februarie, 1923 -

O săptămână întreagă!

A început Luni 29 Ianuarie 1923 și s'a terminat Duminică 4 Februarie.

După provocări continue; după jicniri din ce în ce mai accentuate; după obrăznicii pe cari nimeni altul nu le poate produce; jidanii noștri, pașnica (?) populația a zărilor românești (?) ne-au împus să luăm o atitudine. Și le mulțumim.

Trăiam până acum într'un mediu înfocat, fără a fi putut sesiza aceasta.

O izbucnire mai pronunțată a mințunet, a intoleranței, religioase, a persecuției și a urei jidanilor față de noi, omăni, a făcut să ne trezim în fața unui mare pericol.

Au perorit la lupii înșiși colegii Ardeleani.

Ei ne-au deschis ochii.

Filid în mare pericol, s'au trezit apoi colegii dela Iași și Cernăuți.

Până atunci noi sub falsă impresie a unui românism preponderant — sentim doar în Capitala Tării, și ni se poate motiva această falsă impresie — sub acest fel de impresie, ne stăteam în mrejele pașanjului, fără a-l fi putut sesiza, deci fără a-l ocoti.

Deși ceva mai târziu și cu multă ponderare, am intrat totuși în arest și noi bucorienți.

Din tratative în tratative, din argumentare în argumentare, trecând prin ploaia de gloanțe ce ni s'a trimis, drept răspuns la cererile formulate de noi din nou pentru noi, am ajuns în săptămâna patimilor.

Luni 29 Ianuarie, studenții Români de la școala Politehnică au fost jicniri de studenții jidani. In aceeași seară, studenții jidani și întruirea secretă la studenții Beavenști și boșărești acolo să se provoace lăși. În consecință, Marți la universitate, via în număr mare studenții jidani de la Politehnică și Medicină — (aceștia nu aveau de căuta acolo, Facultățile lor fiind în alte localități) — și în o invitație civilizată, în prezenta chiar a secretariatului școlii de Instrucțiuni, bruscăată întâi și bat apoi, pe studenții Români.

Aveau bastoane și boxari și în frunte și ei cruce, dar cu boxul pe ținutul colegului Lunguleasa.

Apoi, jidanii fug pe la magazinicul lor și acestea se închid, ocazional pândă în populația Capitalei.

După amiază, colegii dela drept șiu intrare de protestare și dau dovadă de sublimă solidaritate. Seară, studenții noștri ară „Lupta” și „Adevărul” cari devină aprit fațetă-tendenționist, mistificări grosolane ale adevărului, plus lajurăturile de rigoare la adresa noastră. În fața Fundației Carol, studenții Români cântă și ară sunămenționata ziare, la timp ce colegii dela Academia de Comerț și ei pedință de protestare contra jidavilor și solidarizare până la anul, cu restul studenției române.

Totuși, nu era de ajuns. Ziarele jidavesti, prin mincunoșile lor puteau strecura înolăta în sufletul opiniei publice.

Au cerut atunci studenții o editie specială a „Cuvântului Studentesc”.

Și Miercuri la prânz, apărea în oraș grupuri, grupuri de studenți și studenți vârstă editia noastră specială.

Se cerea spre a face ficcare cu număr mai mare de lei, socotându-se ficcare un leu de glorie din a putea arăta că mai multora care este adevărul adevărat.

Iar lumina din oraș, toți acei ce voiau să sibe în adevăr o idee ascunsă despre „scandalul dela Universitate” cumpărau ziarul nostru, după cum plingari prin mesaje cu bucurie ploaia care să-l facă ogor și rodăscă!

Decându-se însă că-i va studenți pe calea Văcărești, spre a vinde și pe acolo „Cuvântul Studentesc”, se fost primii cu hănduși, lajurături și mai apoi, cu zborături.

Au fost încercări de câteva sute de „pașnici calăteni” al capitalei României Mari, cari egiau din case cu domoșe, prăjini și pietre — vezi declarația unui ofiter la dosarul studenților Roga și A. Anasau.

Au intervenit autoritățile civile și militare cari au fost primite tot cu lajurături și zburături și cu greu au putut fi polotați jidanii.

Mulți din al noștri s'au așezat cu tăcut și capetele sparte. Pe lângă aceasta însă, doi din al noștri au fost... arestați sub învinuirea unei violențe, de limbași față de un reprezentant al forței publice.

Joi, răzmiți noștri, ducându-se să se plângă la poliție... sunt arestați și ei.

Tot joi, apare a doua editie specială din „Cuvântul Studentesc”, spre a protesta în contra barbariei jidanilor cari socotesc cartierul Văcărești ca o proprietate a lor exclusivă.

Alte incidente, provocate de jidanii din aceiași cartier, au ca rezultat arestarea tot a câtorva studenți Români.

Cu o în înaltă se produce un mare eveniment în Parlamentul Român.

De unde până acum Camera era învătăă doare cu lamentabilele discursuri ale deputatului jidanilor Români, dr. Stern și cu exhibițiile psihopatice ale socialistului „mai generos” dr. Lupu, Camera își mai permite să arăte că face parte din Parlamentul Român.

Profesorul Universității S. Măndrescu și avocatul Leonte Moldovanu vorbesc, unul după altul, arătând în mod succint dreptatea cauzei noastre și culpabilitatea jidanilor.

Dar mai este ceva.

Tot joi și se întrerupe carantul la tipografia. Văzându-se amenințați să rămână fără editia specială, studenții și studențele pun mâna pe mașinile și lozavăscă la masă.

Și astfel, în timp ce unii erau arestați și alții învătăreți în magazine tipografice, jidanii jorau în amăgiri să ne străduiască în U. E. P. Iulianovici.

Presă „Independență”

Dintre armele principale, cu care democrația a înzestrat statul modern, prin menirea și, ocupă desigur loc de frunte. Căci el, în mare parte, îl o greava sarcină de a ține opoziția și de a o cărmi, de a risipi înțai și de a răspândi pretenziuni lumdevărului.

Dar, ca orice armă, și presa are tășuri. Mănuia de idealști sinoca și mijlocul cel mai sigur de propăși de întărire națională. Emineau să A. Roseti, Ion Brătianu sau Mihailgălăscu au înălțat zăriașica până un adevărat apostolat. Dacă însăraf se substituie idealistului, apostol se transformă în vulgară negost.

Presă din Sărăndar, presa d-lor la Rosenthal sau Albert Honigman, și îndolăla cea mai rușinoasă pată a noastră publică.

Prin marile cotidiane, a căror rășd dire e meșteșugit ajutată prin minunor premii fictive, foști locuitori al-lăși, azi neoromâni, grație tratate, vârsă zilnic venin otrăvitor în suflecinaște ale cititorilor naivi. Cel i până eri purtau calfan și zuluși, improazi cu noroi tot ce e și sfânt în acea țară, necruțând nici măcar credința și moșilor noștri, pe care o urăș.

Amintesc în treacă înfamia, de ca această presă a dat o nouă dovadă mizelle trecute. Se știe că în jurul Iașului s'a descoperit o bandă de falșificatori de bancnote. Arendași de opinie publică s'au grăbit a tipări în ficficle lor cu litere cât o șcloapă, informașionile cele mai senzaționale, indicând studenșimea întreaga drept complice a falșificatorilor. O săptămână întreaga tot Sărăndarut s'a zvârcolit de indignare față de această decădere a timpului.

Când însă judecătorul de instrucție, constatând depășă nevinovătie a lui Sava Ion, singurul student implicat — din eroare — în acea afacere, i'a pus în libertate, ca prin farmec, presa „Independență” a amușit imediat. Calomnia perfidă, pe care ea căutase a o acredita, se nărușe din temelie.

Dar cine sunt au'orii acestor lafamii? Cine cărmeșc, cine scrie la ananșita presă?

Pentru ca opoziția publică să-l cunoască, iată numele acestora:

Comitetul de redacție al zărilor „Adevărul” și „Dimineața” e compus din: Jacob Rosenthal, director-co-proprietar; C. Brauer și Constantin Craur, semnează uneori și Gr. Damian; B. Braunstein și B. Brănișteanu; I. Nadler și I. Neddea.

Emil Feinsilber și E. Emilian; A. Segal și Nora Riatzier; Adolf Hertz și A. de Herz; I. Schwartzman și L. Negreanu; Filip Flankelstein; Friedman; Santelevis;

M. Lăzar și Barbu Lăzărcaanu; Dr. Glicșman și Dr. Ygreo.

În afară de aceștia, cari de fapt conduc redacția, mai scriu din când în când articole, în schimbul unor bune retribușii, și următorii domoi, cari formează firma, ce protestește pe naivi:

M. Bațaria, I. Teodorescu, C. Bacalbaza, Costa-Foru, L. Nădejde, Eugen Pilotti, etc.

Redacția zărilor „Lupta” și „Presă” e compusă din:

Emil Honigman și E. Fagure, director; Albert Honigman și A. Fagure; Mendel Grünberg și Milian Maximin;

E. Samuel Hirsch și E. S. Cerbu; E. Margulius; Leon Pauker și Leonard Paukerow.

Comitetul de redacție al zărilor „Aurora”, organul oficial al zărilor jidaviste, e compus din:

Dr. Ghețerter; S. Weiss și Albu; M. Mendel și Mircea; Marcus și Munișceca; Ghilbert și Dragu;

Al. Hurtig și Georgescu; Kromberg și Rodan; Gutman și Bunesco; H. Fischman și H. Gaad; N. Davidescu; Rosenberg și Răpeanu.

Prim redactor la ziarul „Fidus” este H. Johnson, ceace explică motivele, pentru cari acest ziar economic și financiar publică mai ales articole de d-nr D. Santelevis, Focșăneanu, A. L. Zissman și Zissu, I. Schwartzman și Negreanu, etc.

Ziarul „Argus” e proprietatea d-lor Carol Schneider și S. Berger și e redactat de:

S. Pauker, director; Santele Grossman; H. F. Valentin.

Oficiul guvernului „L'Independence Roumaine” e condus de:

Dr. A. Berkowitz, prim-redactor; N. Melamet.

Ziarul francez „L'Orient” e proprietatea d-lui Ioan Hysar, care-l și redactează.

Comitetul de redacție al zărilor „Bucarester Presse” e format din:

A. Berkowitz, director; C. Hirt; A. Ium; P. Kappus; Al. Ronetti-Roman.

Se spune că ar fi jidanii până și la „Universul”. Nu știm: vom vedea.

Revista „Se zice” e proprietatea d-lui Adolf Burăh Cuperman zis Clarnet, care o și redactează.

La presa jidavescă, pardon „socialistă”, scriu următorii tovarăși. La „Lumea Noastră”, organul oficial al social-democrașilor:

Dr. Stockman; Simon Bercovici; Albert Abramovici; Ilie Moscovici; I. Hercovici; Iacob Pistiner.

La „Socialismul” organ oficial al comunistilor:

Marcel Pauker; Sternberg; R. Albert; Leonin;

O. Hirsch și G. Cerbu; Al. Nuhâm Katz și Al. Dobrogeanu-Gherea; Pincu Hercovici.

La „Tineretul Socialist”:

Israel Zuckerman și I. Zahareanu și I. Zaharescu; Pincu Lazarovici; Șvaigher; D. Ruber.

Cât despre zărele din provincie se știe de cine sunt scrise. Astfel la Iași apar trei cotidiane și anume:

„Mișcarea” lui C. Schoinfeld și Săteanu;

„Lumea” a trădătorului Alfred Heffer și „Opinia” a lui Calman Blumenfeld.

Iar în Basarabia, zărele cari se predă rusești, sunt redactate numai de jidani. Astfel ziarul „Glas” are ca prim redactor pe un anume Weinstein; directorul zărilor ruseșc „Posta Basarabă” e tot un jidan, Schwartzman.

Închelim aceste rânduri cu satisfacție și cel puțin de acum înainte sunt bucuroșii cei ce otrăvesc opinia publică.

Ștefan Mihăilescu

INFORMAȚIUNI

Pădmin următoarele:

Domnule redactor,

Pentru a ne afirma interesul ce purtăm adevăratelor mișcări naționale, vă rog să binevoiiți a primi modesta sumă de 450 lei pentru ușurarea tratului oropșișilor dela Văcărești.

Sătenii comunei Văcăreni Jud. Tulcea.

D-nel M. I. Petr.

Scrisoarea dv. nu-l singura care ne arată ticăloșia jidanilor. Ni se scărba și le mal reproducem. Ne doare numai că frații noștri se fac coadă de topor; ne doare că stau în cărdășia jidanilor, lucrând pentru dezagregarea noastră națională. Dumnezeu e bun, și-l Mare.

Numărul acesta e ultimul care se mai trimite celor ce nu ne-au achitat abonamentul pe anul trecut.

Când nu vor „zei” și poșta merge prost.

În Noembrie trecut, s'a trimis d-lui deputat Giurculescu, o telegramă de mulțumire, la Camera deputașilor, pentru cinșita apărare ce-a luat în parlament studenșimii și populașionii rurale.

Dim înalte considerașioni de stat, telegrama, nici astăzi n'a fost primită de d-l Giurculescu.

Ce să zicem?: cinește poștei sau, când nu vor „zei” și poșta merge prost.

În Cernăuți, în prima zi de Crăciun, toate magazinele (căci absolut toate sunt jidavesti) au fost deschise, fără ca autoritășile să intervină.

Românii macedoneni în Cadrilater

În ultimul timp, unele zăre, cu ocazia unor omoruri comise în Cadrilater, pentru care e învinuit direct Prefectul Jud. Durostor, un român macedonean, au dus, — din motive pe care le sesizăm prea bine — o campanie împotriva frașilor macedo-români stabiliți în cele 2 județe din Cadrilater.

Li s'ar adus acuzașionii că ei ar sfida, prin nașionalismul lor dus la extrem, populașionii băgănoșe (bulgari, greci și turci), că s'ar lăuda nelencat că „în zece ani” voi schimba coloritul etnic.

pleciamente, că „ar ameninșia cu itașionele și pistoalele — după sistemul macedonean (?) pe bulgari și greci cari îndrănesc să-și manifeste sentimentul lor nașional sau n'ar da dovada unor cetățeni leali și fideli, că ei au acaparat toate funcșionile publice: prefecșii, primari, medic de județ, șefi de siguranșă, magistrașii, avocașii, profesorii, învățătorii, etc., și că în fine majoritatea dintre ei fac o politică liberală acolo.

În ce ne privește, ca studenșii, nu suntem în măsură, de a controla și a ne pronunșia într'o chestie care îl privește pe alșii. Ținem însă să relevăm cu această ocazie o constatare plăcută, o convingere pe care am reușit să ne o facem, urmând mal de aproape rolul pe care îl joacă frașii macedoneni în Cadrilater. Această convingere ne face să afirmăm că macedonenii nu-s acolo nici liberali, nici xenofili; ei sunt în primul rând adevărașii români nașionalisșii, cari își înțeleg menirea lor în acea regiune, populașia de străini. Mal putem afirma cu mândrie și satisfacție că prezenșia lor în acea regiune de frontieră e absolut indispensabilă, pentru interesele superioare ale ne-amului nostru. Ceva mai mult, e o necesitate ce se impune în mod implicativ nu numai acolo, dar și în alte părți ale țării.

Dar, ce s'a întâmplat în Cadrilater dela 1913 încoașe? Care a fost aportul lor, contribușia lor, din punct de vedere nașional? Câteva cuvinte asupra celor ce-am putut constata, sunși, suficiente a arunca o lumină adevărată asupra rolului pe care îl joacă ei ca români — de a căror prezenșia nu ne putem de căt mândri — în acea parte a țării.

Ca funcșionari al Statului de toate gradele, ei au dat dovada unei corectitudini și onestități de care nu se pot plângă nici cel mai marș rău voitor al lor. În totdesauna au fost de o conștințioșitate exemplară în îndeplinirea funcșionel, fapt care le-a atras chiar laudele băgănoșilor. Prin aceștia au contribuit mult la respectarea organelor administrative.

Ca negustori, înzestrașii fiind cu spirit și calități, oștete în lupta vieșii și cu astreții, ei au izbutit cu în șcurtul răștimp să-și creeze situașii frumoase, ajungând chiar să rivalizeze cu cel mai bogat comercianșii bulgari și greci. În șcurt timp ei au reușit să se impună în lumea negustorească din Cadrilater, iar în ultimul timp, în urma stăruinșilor lor, s'a înfinșat la Silistra și o Camera de Comerț, cu toată opoziția energică ce-au întâmpinat o din partea marilor comercianșii greci din Conștanșa. De aceea, comercianșii localnici străini, văzând că avântul negustoresc al românilor macedoneni, ce se ridică zilnic, constitușie pentru ei o forță concuroatoare ce-l ameninșă, au început să exploateze nichele nemulțumiri inerente din partea organelor administrative și să creeze o atmosferă ostilă prezenșii lor acolo.

Din această cauză, mulșii comercianșii bulgari sau greci, dându-și seamă de țara lor economică și văzând să-l a-

meninșă viguroasă concurenșă legală a negustorilor români, au fost silșii să se deplaseze benevol din acea regiune fără a avea un motiv măcar să se plângă că ar exista vre-o persecuție contra lor, sau că elementul român ar fi mai favorizat decât ei. Ei recunoșșățișii superioritatea spiritului mercantilor și întreprinzător al românilor macedoneni, față de care ei sunt silșii să cedeză. Mal trebuie remarcat cu satisfacție și faptul că o seamă de comercianșii evrei s'au dus prin orașele din Cadrilater — și prin orașele din România — dându-șii acolo de macedonenii, n'au putut stăa nici un moment. Astfel se explică că din toate orașele țării inundate de evrei, singure cele din Cadrilater, precum și câte-va orașe din Oltenia, sunt scutite de prezenșia lor.

Dar ce-au făcut intelectuali macedoneni? Aproape întreg corpul didactic din Cadrilater este compus din macedonenii. Nu există sat bulgăresc sau turcesc-al care să nu gășești un învățător macedonean, care face un adevărat apostolat. Grație străduinșilor lor continui și experienșii ce o au în răspândirea culturii nașionale, așlăz vedem că nu există țară bulgar sau turc dela țară care să nu știe a vorbi și chiar a scrie în limba română. Șfor țării ce le fac ei acolo în țicere și fără reclamă, sunt vrednice de toată lauda. În lupta lor pașnică ce câștigă pe nesimțite teren din ce în ce mai mult pentru cauza nașională, ei au procedat cu atăta tact în căt n'au dat naștere nici la cea mai mică ciocnire sau nemulțumire. Auzit-a oare până acum cineva de vre-o „plângere a minorității bulgare” din Cadrilater? Dar nu trebuie să uităm că bulgarii ca și turcii de acolo își au și parlamentarii lor, care sunt în relașii bune cu românilor macedoneni, căci văd foarte bine că ei câștigă acolo cu sufletul iar nu cu itașionul. Iar dacă s'au gșit cășiva cu itașionul, iar dacă s'au gșit cășiva „români” de acolo ce să-l acuze de aceeaș, ne face să credem că deosebiți regreșă că ei pun ambișionile personale mai presus de cauza nașională. Cele pușine zăre cari apar acolo și mal în treșin nestinșă facșă conștinșii n'ar năle, sunt scoase de macedonenii, iar la Silistra, Directorul Liceului, d-l Per. Papahagi, scoate și o revistă literară destul de răspândită, și singură în acea parte a țării.

La această luptă pașnică și perseverenșă ce se desfășoară cu un entușiasm demn și stăpănit, ca o uritură subterană ce anunșă clădirea unor noul temelii nașionale în acea regiune dela litoralul Mării Negre, bază de desvolțare economică viitoare a României Mari, lau parte mai toți intelectuali macedonenii refugașii acolo, din localul de urgă asuprișilor străine. În sușfetele lor oștete în lupte, și cari cu înose durerea tiranșii stăpănitore, ei nuose durerea umanitar: a stăpăni cu au un principiu umanitar: a stăpăni cu sufletul. Ei poartă cu mândrie steagul culturii româneșii pe care e scris un sfânt ideal; ei sunt conștinșii că au o menire mobilă acolo.

De acela, cele constatate azi acolo, constitușie pentru cel ce vor să văză mal clar și mal profund situașia lucrurilor din Cadrilater, un simptom morbidă bucurător: E prima reacșione morbidă conștinșă a unui organ atins iremedieșil în funcșione sa; această după 10 ani numai dela unirea și colonizarea Cadrilaterului cu români macedonenii.

Credem, că după 20 de ani, se va întâmpla și ultima reacșione vitală: confirmarea triumfului victorios al sușfetei româneșe în această regiune dela porșile Mării Negre.

Am primit scrisoarea dv. și am luat cunoștinșă cu bucurie de conștinșutul ei.

Ținem să vă comunicăm că fixarea balului, Cercului studentesc prahovean, pentru Ajunul Bobotezei a fost o simplă scăpare din vedere și că, în aceeași zi chiar, s'a fixat balul pentru Sămbăta, înainte de Anul Nou, când s'a și dat.

Recunoșșinșă noastră pentru bunele sfaturi.

Președintele Cercului prahovean

Citișii și răspândișii

«Cuvântul Studentesc»

Organul Știinșimelii Române din Intreaga Țară.

MARE BAL Costumat și Necostumat

Organizat de Cercul studentesc prahovean, la PLOEȘTI, teatru Modern, în ziua de 23 Februarie a.c.

cu scopul de a strânge fonduri pentru întreținerea restaurantului său studentesc din București

TEATRUL CAROL CEL MARE (Eltia)

Sămbăta 2 Februarie 1924 s. a. Orele 10 seara — 4 dimineașă

MARE BAL MASCAT ȘI COSTUMAT

organizat de SOCIETATEA STUDENȘILOR în MEDICINĂ

Donă Muzici Jazz-Band

Instrucșionea colegilor noștri s'a terminat iar procesul a fost reparatizat Curșii cu Juri. Din cauză însă că sesiunea de Februarie e ocupată — se zice — procesul nu se va judeca decât în Martie.

Pană atunci, cei ce doresc să-l vadă, sunt înștinșiași că-l pot vizita fără autorizașia școlă.

Din ce motive, nu știm, conșgresul presei s'a amânat. Ne pare rău, căci aveam să ne spunem cuvântul.

Un bun român dela Piatra Neamș, se întreabă ce legătură este între C. M. Răpeanu, primul redactor al zărilor noștri și Intre zăriaștul Răpeanu dela „Aurora”, îl răspundem: pe cel dela „Aurora” îl cheamă Rosenberg (jidan) și își dă Răpeanu; cu ce scop se poate pricepe; ce va urma, din cauza adopșării acestui nume, se așteaptă să se vadă.

Comitetul cercului studentesc prahovean, în urma votului dat de adunare generală, prin care n'a sancșionat pe studenșii ce au adus prejudeci marele Cercului, vind pe care au recunoșșat-o însăși acușoșii — și a dat în întregime demisia, rămânând ca astăzi Sămbăta 26/1, să se aleagă comisia de verificare între orele 7-9 Jun. p. a. la Restaurantul Său din Intrarea Zălomii.

Consiliul de reformă, achitând în unanimitate pe bravul nostru școlier Gh. Băgulescu, pune pe d-l Ghidărășcu în cea mal ridiculă situașie, d-sa în dubla-i calitate de reclamant și de ministru, trebuind să aleagă. Să se resemneze, rumegând palma pe care d-l General Broșteanu, prezidentul Consiliului Impresurii, cu ceilășii patru coloneli i-au aplicat-o pe un obraz, sau să și ofere și celășil obraz unei noi carpi, cine știe ce borboașă pe care Consiliul și-o mai fi poruncit să o iașă.

Comitetul Cercului studentesc bănățeni, secșia Cluj, s'a conștituit astfel:

Președinte: Alex. Magda; Vice-președinte: Aurel Lazăr; Secretar general: Tiberiu Șevciuc; Casier: Victor Caba.

Controlor: Nicolae Gaspar; Membru în Comitet: Gh. Veliciu.

Unei bune mame creștina

Am primit scrisoarea dv. și am luat cunoștinșă cu bucurie de conștinșutul ei.

Ținem să vă comunicăm că fixarea balului, Cercului studentesc prahovean, pentru Ajunul Bobotezei a fost o simplă scăpare din vedere și că, în aceeași zi chiar, s'a fixat balul pentru Sămbăta, înainte de Anul Nou, când s'a și dat.

Recunoșșinșă noastră pentru bunele sfaturi.

Președintele Cercului prahovean

Citișii și răspândișii

«Cuvântul Studentesc»

Organul Știinșimelii Române din Intreaga Țară.

MARE BAL Costumat și Necostumat

Organizat de Cercul studentesc prahovean, la PLOEȘTI, teatru Modern, în ziua de 23 Februarie a.c.

cu scopul de a strânge fonduri pentru întreținerea restaurantului său studentesc din București

TEATRUL CAROL CEL MARE (Eltia)

Sămbăta 2 Februarie 1924 s. a. Orele 10 seara — 4 dimineașă

MARE BAL MASCAT ȘI COSTUMAT

organizat de SOCIETATEA STUDENȘILOR în MEDICINĂ

Donă Muzici Jazz-Band

Mare Tombolă cu 3000 numere

Frumoase surprize. Cortășii simbolice. Bătaie de flor. Serpentine. Conșfete

Sala Teatrului va fi frumoș împodobită cu plante exotice și covorașe nașionale

Balul legal pentru 2000 persoane

Președ: Loșii Parter și Rangul I, 1500 lei; Loșii Rangul II, 500 lei; Intrare de por